

[**Hanne Reintoft.**]

rer. Det vil altså sige, at man overtræder den danske giftlovgivning; så kan den være så god, som den være vil.

Så har jeg et spørgsmål til ministeren til sidst. Ministeren sagde, at dette kommer ikke denne lov ved, og at man i regeringen arbejder med det. Må det forstås på den måde, at man i regeringen har tænkt sig at lave et konkret lovforslag eller et kompleks af lovforslag, der skal imødegå nogle af disse faretruende ting?

Vivike: Nu siger hr. Chr. Thomsen, at der er jo kommuner, der har lavet noget; skatteborgerne dér har betalt rensningsanlæg osv., og så må alle andre gøre det på samme måde. Det vil sige, at det kan være 100 år, inden det sker. Jeg kan godt se, at man somme tider skal være rimelig, men det har vi ikke råd til at være i dette tilfælde. Nu drejer det sig om at bekæmpe forureningen, og derfor må finansudvalget op med nogle skillinge; så må vi se bort fra rimeligheden. Det drejer sig om at komme til handling.

Erhard Jakobsen: Det er ikke stedet her at begynde at diskutere regeringens politik med hensyn til fordelingen mellem stat og kommuner, men jeg synes i alt fald her ligger en ganske klar opgave, hvor det må være helt tydeligt for enhver, der har haft det mindste med disse ting at gøre i praksis, at hvis ikke staten gør noget, skal man ikke vente, at der kommer til at ske ret meget; for hvordan i alverden skulle små kommuner, hvor en stor virksomhed flytter ud, kunne udrette noget som helst i denne situation?

Jeg vil pege på en anden side af sagen. Det er jo ikke gjort med at få et rensningsanlæg. Selv om man har et rensningsanlæg, vil mange af virksomhederne hælde giftstoffer eller bare skadestoffer ud, som helt eller delvis nedbryder rensningsanlægget, mens det arbejder, sådan at man tror, man har et rensningsanlæg, men giften går bare videre. Det problem kan kun løses af teknikere, som staten stiller til rådighed. Jeg skal ikke antyde noget; men enhver kan forstå, der er mangel på den slags teknikere her i landet, og mange af dem, man kunne få fat i, er måske allerede mere eller mindre engagerede af de virksomheder, som de selv

skal kontrollere. Derfor kan spørgsmålet kun løses i statens regie og med staten inde i billedet. Det er ikke bare et spørgsmål om penge, men om den autoritet, der skal til for landet over at løse det problem. Det vil jeg bede medlemmerne om at tage i betragtning, når vi skal kigge på det her.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Må jeg til fru Hanne Reintoft blot sige dette, at vi har i regeringen ikke taget endelig stilling til form og indhold vedrørende disse ting. Jeg har peget på, at vi arbejder generelt med forureningsproblemerne, hvori jo også indgår de af fruens rejste spørgsmål.

Til hr. Erhard Jakobsen blot dette, at jeg tror, det er at lægge det op i et for højt niveau, hvis man mener, at det kun skal være statens teknikere, man skal bruge til løsningen af disse ting. Jeg tror, der er mange, mange opgaver, som lige så udmærket kan løses på kommunal eller amtskommunal basis. Deri ligger ikke nogen nedvurdering af synspunktet, men det er vist at lægge det for højt op, hvis man skal overlade det alene til statens teknikere. Dermed være ikke sagt, at man ikke skal bygge på de erfaringer, de forsøg og de undersøgelser, som staten tager initiativ til, men det er jo noget helt andet, der her er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af vandløbsloven.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 114 stemmer mod 31; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 113 stemmer mod 32; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 111 stemmer mod 33; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges uden afstemning.